

Mål C-143/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

24 mars 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

24 mars 2020

Sökande:

A

Svarande:

O

Saken i det nationella målet

Målet vid den nationella domstolen avser en talan om betalning på grund av ett påstått vilseledande orsakat av en anställd hos svaranden i samband med tecknandet av ett livförsäkringsavtal kopplat till en investeringsfond.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Den hänskjutande domstolens frågor avser omfattningen av den information som lämnas till försäkringstagaren vid tecknande av livförsäkringsavtal som är kopplat till en investeringsfond vars underliggande tillgångar består av derivatinstrument.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Den första frågan. Ska artikel 185.3 i) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (omarbetning) (EUT L 335, 2009, s. 1) (nedan kallat direktiv 2009/138/EG)

och artikel 36.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ..., jämförd med punkt 12 i del A i bilaga III till sistnämnda direktiv (nedan kallat direktiv 2002/83/EG), tolkas så, att försäkringsgivare eller försäkringstagare (som erbjuder en sådan försäkring, saluför försäkringsprodukten eller ”säljer” denna försäkring), i samband med ett livförsäkringsavtal som är knutet till en investeringsfond (kapitalförsäkringsfond) vars underliggande tillgångar består av derivat (eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat), är skyldiga att ge den försäkrade konsumenten information om de underliggande tillgångarnas (derivat eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat) natur, slag och egenskaper (på engelska indication of the nature, på tyska Angabe der Art, och på franska indications sur la nature), eller är det tillräckligt att endast ange den – underliggande – tillgångens slag, utan att gå in på dess egenskaper?

2. Den andra frågan. För det fall den första frågan besvaras så, att försäkringsgivare eller försäkringstagare (som erbjuder en sådan försäkring, saluför försäkringsprodukten eller ”säljer” en försäkring som är knuten till en investeringsfond – kapitalförsäkringsfond) är skyldiga att ge den försäkrade konsumenten information om de underliggande tillgångarnas (derivat eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat) natur, slag och egenskaper, ska artikel 185.3 i i direktiv 2009/138/EG och artikel 36.1 i direktiv 2002/83/EG, jämförd med punkt 12 i del A i bilaga III till sistnämnda direktiv, då tolkas så, att den information som den försäkrade konsumenten får om de underliggande tillgångarnas (derivat eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat) natur, slag och egenskaper ska motsvara den som krävs i artikel 19.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG ... (nedan kallat direktiv 2004/39/EG) och i artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 2014, s. 349) (nedan kallat direktiv 2014/65/EU), det vill säga komplex information om derivatinstrumenten, innefattandes föreslagna placeringsstrategier och lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda placeringsstrategier, och särskilt information om den metod, för att värdera den underliggande tillgången, som försäkringsbolaget eller försäkringsmäklaren använder under den tid som försäkringen gäller och information om risken förknippad med derivat och deras utställare, avseende bland annat möjligheten att göra framtida ändringar i derivatinstrumentets värde, de enskilda faktorer som avgör dessa förändringar och graden av deras påverkan på värdet.

3. Den tredje frågan. Ska artikel 185.4 i direktiv 2009/138/EG tolkas så, att när det gäller livförsäkringar som är knutna till en investeringsfond (kapitalförsäkringsfond) där den underliggande tillgången är ett derivat (eller ett strukturerat finansiellt instrument som innehåller ett derivat), är försäkringsgivare eller försäkringstagare (som erbjuder en sådan försäkring, saluför försäkringsprodukten eller ”säljer” denna försäkring) skyldiga att ge den försäkrade konsumenten information som motsvarar den som krävs i artikel 19.3 i direktiv 2004/39/EG och i artikel 24.2 i direktiv 2014/65/EU, det vill säga komplex information om derivatinstrumenten, innefattandes föreslagna placeringsstrategier och lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda placeringsstrategier, och särskilt information om den metod, för att värdera den underliggande tillgången, som försäkringsbolaget eller försäkringsmäklaren använder under den tid som försäkringen gäller och information om risken förknippad med derivat och deras utställare, avseende bland annat möjligheten att göra framtida ändringar i derivatinstrumentets värde, de enskilda faktorer som avgör dessa förändringar och graden av deras påverkan på värdet.
4. Den fjärde frågan. För det fall den andra eller den tredje frågan (eller båda två) besvaras jakande, föreligger det då en otillbörlig affärsmetod, i den mening som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ..., när en försäkringsgivare eller en försäkringstagare som erbjuder en livförsäkring som är knuten till en investeringsfond (kapitalförsäkringsfond) underlåter att ge den försäkrade konsumenten den information som krävs (vilken avses i den andra och den tredje frågan) i samband med att nämnda konsument erbjuds att teckna en försäkring, eller ska underlåtenheten att lämna den nödvändiga informationen anses vilseledande i den mening som avses i artikel 7 i det direktivet?
5. Den femte frågan. Om både den andra och den tredje frågan besvaras nekande, utgör det då en otillbörlig affärsmetod, i den mening som avses i artikel 5 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder, när en försäkringsgivare eller en försäkringstagare (som erbjuder en sådan försäkring, saluför försäkringsprodukten eller ”säljer en försäkring som är knuten till en investeringsfond – kapitalförsäkringsfond) underlåter att tydligt informera konsumenten om att medlen i investeringsfonden (kapitalförsäkringsfonden) investerats i derivatinstrument (eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat), eller ska underlåtenheten att lämna den nödvändiga informationen anses vilseledande i den mening som avses i artikel 7 i det direktivet?

6. Den sjätte frågan. Om både den andra och den tredje frågan besvaras nekande, utgör det då en otillbörlig affärsmetod, i den mening som avses i artikel 5 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder, när en försäkringsgivare eller en försäkringstagare som erbjuder en livförsäkring som är knuten till en investeringsfond, underlåter att lämna detaljerad information om egenskaperna hos det instrumentet i vilket medlen i investeringsfonden (kapitalförsäkringsfond) har investerats, inklusive information om den grundläggande funktionen av detta instrument, och det därvid är fråga om ett derivatinstrument (eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat), eller ska underlåtenheten att lämna den nödvändiga informationen anses vilseledande i den mening som avses i artikel 7 i det direktivet?

Anförda gemenskapsrättsliga bestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), särskilt artikel 185.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring, särskilt artikel 36 och bilaga III.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, särskilt artikel 24.4.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, särskilt artiklarna 2 och 19.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder), särskilt artiklarna 2, 3, 5, 6 och 7 samt bilaga II

Anförda nationella bestämmelser

Lag av den 23 augusti 2007 om förebyggande av otillbörliga affärsmetoder, särskilt artiklarna 4-6.

Försäkringslagen av den 22 maj 2003 (nedan kallad UoDU), särskilt artiklarna 2, 12 och 13.

Civillagen av den 23 april 1964, särskilt artiklarna 805 och 808.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Sökanden A, tillika konsument, undertecknade en förklaring om att teckna en grupplivförsäkring kopplad till kapitalförsäkringen XXX, som svaranden, O, hade ingått med TU na Życie. I detta avtal var TU na Życie försäkringsgivare, O försäkringstagare, och A förmånstagare.
- 2 Sökanden var försäkrad sedan den 8 oktober 2010, vilket framgick av ett intyg. Avtalet skulle löpa i 15 år. Sökanden förpliktade sig därvid att betala ett engångsbelopp om 4 500 PLN och månadsvis 124 PLN till försäkringsgivaren. Sökanden betalade på grund av avtalet sammanlagt 14 420 PLN till försäkringsgivarens konto.
- 3 Avtalet var underkastat allmänna avtalsvillkor i form av XXX-försäkringsvillkor, tabellen för avgifter och begränsningar, de allmänna avtalsvillkoren för XXX-försäkringsfonden och en åtagandeförklaring åtföljd av en bilaga.
- 4 Försäkringsgivaren åtog sig att betala ut förmånerna både vid sökandens död och för det fall att sökanden skulle fortsätta att leva efter avtalstidens utgång. Enligt handlingarna var syftet med avtalet att samla in och investera den försäkrades (konsumentens, sökandens) medel genom en särskild kapitalförsäkringsfond. Kapitalförsäkringsfonden bestod av den inbetalade första engångsavgiften och de löpande inbetalningarna (minus administrativa avgifter).
- 5 Engångsavgiften som betalades i början av avtalet motsvarade 20 procent av det investerade beloppet, det vill säga summan av alla avgifter som sökanden skulle betala in under hela avtalstiden. Det totala investerade beloppet uppgick till 22 500 PLN.
- 6 Syftet med fonden var att öka värdet på fondens tillgångar genom att öka värdet på dess investeringar och att skydda den investerade premien vid utgången av avtalsperioden, varvid försäkringsgivaren emellertid inte kunde garantera att detta mål uppnåddes. Kapitalförsäkringsfondens medel investerades i upp till 100 procent i certifikat som utfärdats av B1 och vars utbetalningar var baserade på B2-indexet. Värdet på dessa certifikat borde ha beräknats i polska zloty.
- 7 Reglerna innehöll information om att investeringen i certifikat innebär en kreditrisk för emittenten. Denna risk förstås som möjligheten för emittentens permanenta eller tillfälliga oförmåga att betala av skulden, inklusive inlösen av utfärdade certifikat. Det uppgavs att indexet skapades av B3. Målet var att uppnå dynamiskt justerad exponering mot aktiemarknaden i utvecklingsländerna och den amerikanska obligationsmarknaden. Indexets investeringsstrategi i händelse av en uppåtgående trend på aktiemarknaden var att öka exponeringen mot denna

marknad, medan den vid en nedåtgående trend skulle öka sin exponering mot den amerikanska obligationsmarknaden.

- 8 Efter åtagandeperiodens slut skulle kontots värde beräknas på grundval av certifikatets värde. Vid utgången av åtagandeperioden utgjorde certifikaten ett skydd av det nominella värdet som motsvarar den investerade premien vid avtalets utgång.
- 9 Vid utgången av den 15-åriga avtalstiden skulle sökanden erhålla en förmån som var lika med värdet av kontot på dagen för avslutandet. I enlighet med affärsvillkoren skulle detta värde inte vara lägre än det belopp som investerats jämte en eventuell positiv utveckling av index.
- 10 Metoden för att beräkna indexets värde anges inte i avtalet. Detta index hade kunnat ersättas av ett ersättningsindex för det fall det ursprungliga indexet skulle upphöra. Avtalet specificerade inte hur ersättningsindexet skulle beräknas eller i vilka situationer det ursprungliga indexet kunde likvideras eller vem som fattade beslut i detta syfte.
- 11 Sökanden hade rätt att säga upp avtalet före utgången av 15-årsperioden. I så fall åtog sig svaranden att återköpa hela beloppet. Därefter var försäkringsgivaren tvungen att betala den försäkrade ett belopp som motsvarade kontots värde minus en likvidationsavgift på 75 procent av medlen, om avtalet upphörde under det första, andra, tredje eller fjärde året efter avtalets ingående. Denna procentsats av de medel som försäkringsgivaren hade att betala sökanden minskade därefter gradvis om avtalet sades upp längre fram under avtalets löptid.
- 12 Värdet på innehavarens andelar i fonden beräknades på så sätt att det totala värdet på hela fondens nettotillgångar dividerades med antalet samtliga fondandelar. Metoden för att beräkna nettotillgångarna i hela fonden reglerades i avtalsvillkoren. Utgångspunkt var härvid marknadsvärdet som skulle möjliggöra en rättvis återspeglning av värdet med beaktande av principen om en försiktig värdering.
- 13 Avtalet specificerade inte principerna vare sig för värdringen av fondandelarna eller för värderingen av fondens nettotillgångar eller för värderingen av de certifikat i vilka fondens medel skulle placeras.
- 14 Den första premien räknades om till fondandelar till omräkningskursen för det ursprungliga värdet på en fondandel, som i avtalet fastställdes till 200 PLN. Efterföljande operationer, det vill säga efter att de månatliga premierna börjat betalas, företogs omräkningen av fonderna till fondandelarna, och omräkningen av värdet på försäkringstagarnas fondandelar, på ett – enligt sökanden – okänt vis genom att försäkringsgivarens värdering, på ett sätt som endast är känt för försäkringsgivaren, av fondandelarna för en viss given dag.
- 15 Efter att avtalet löpt över 7 år hävde sökanden avtalet med hänvisning till betydande värdeförluster av de investerade medlen.

- 16 Avtalet upplöstes. Värdet på sökandens konto per den 28 juni 2017 uppgick till 9 045,67 PLN (värdet av de utbetalda medlen var sammanlagt 14 420 PLN, minus avgifter). Från detta belopp drogs en uppsägningsavgift på 20 procent, det vill säga 1 809,13 PLN. Försäkringsgivaren betalade slutligen ut 7 236,54 PLN till sökanden.
- 17 Sökanden i det nationella målet har yrkat betalning av 5 373,33 PLN som delersättning för den skada som han lidit (7 183,46 PLN).
- 18 Det tillfrågade vittnet, som var före detta anställd hos svaranden, uppgav att han i samband med försäljningen använde det material som han fått av försäkringsgivaren. Man pratade om potentiella vinstnivåer. Han visade upp affärsvillkoren, de allmänna försäkringsvillkoren och prislistan över avgifter och provisioner. Dessa handlingar överlämnades till den försäkrade antingen i tryckt form eller genom en datafil via e-post. Kunden hade möjlighet att när som helst ta del av dessa handlingar antingen i samband med möten eller hemma.
- 19 Enligt vittnet motiverades köpet av en sådan produkt med viljan av att investera.
- 20 Vittnet uppgav att han diskuterat produkten med kunden. De hade diskuterat avgifterna utifrån tabellen över avgifter och begränsningar. Han berättade om produkten i den utsträckning som framgick av dokumenten, det vill säga affärsvillkoren och OWU (de allmänna försäkringsvillkoren). Han berättade att det i slutet av perioden fanns en kapitalgaranti, efter avdrag för administrativa kostnader. Vittnet berättade inte att det var fråga om en insättning i en bank. Han kom inte ihåg om han hade talat med sökanden om detta. Han hade sagt att det inte fanns någon garanti för vinst i denna produkt.
- 21 Vittnet garanterade inte att hela beloppet skulle kunna betalas ut när som helst under avtalets löptid. Han angav att utbetalningen berodde på det fastställda värdet vid en viss tidpunkt.
- 22 Vittnet uppgav att han själv inte visste allt utan att han i likhet med en bilförsäljare angav det som stod i det material som han hade fått. Han hade uttalat att det fanns en kapitalgaranti enbart i slutet av perioden medan det under perioden hade gjorts en värdering minus en likvidationsavgift. Det fanns en slogan som löd ”100 procent kapitalskydd”.
- 23 Vittnet uppgav avseende indexet att han inte riktigt visste vad det var. Han medgav att han själv (som ekonom) var tvungen att koncentrera sig medan han läste dokumenten för att förstå innehållet.
- 24 Vittnet visste inte om avtalet gav skydd mot en eventuell indexförändring, likvidation av fonden, emittentens konkurs eller ändring av avgifterna, och han medgav att han hade varit tvungen att verifiera denna information i dokumentationen.
- 25 Vittnet hade informerat om uppsägningsavgifter och om hur dessa beräknades.

- 26 Vittnet hade informerat om att kapital investerades i ”indexet”. Vittnet hade förklarat detta i samband med sin presentation.
- 27 Vittnet hade inte kunnat säga exakt i vad kapitalet i denna produkt investerades.
- 28 Vittnet hade inte informerat kunderna om hur fondens tillgångar värderades. Han hade inte kunnat tillhandahålla sådan information, eftersom detta var upp till de licensierade investeringsrådgivare som befattade sig med dessa instrument vid respektive finansinstitution.
- 29 Sökanden ville investera pengar i någon form av banksättning. Han hävdade att försäkringsriskerna inte hade diskuterats. Han påstod att han hade fått en garanti för att åtminstone samma belopp skulle återbetalas som han hade betalat in.
- 30 Sökanden förstod detta på så sätt att minst det belopp som betalats in när som helst skulle kunna återbetalas medan han efter 15 år dessutom skulle få ränta. Om sökanden hade vetat att han kunde förlora vissa medel skulle han inte ha gjort en sådan investering.
- 31 Sökanden bestred vittnesmålens riktighet och beskrev mötet med vittnet och köpet av produkten på ett annat sätt. Han uppgav att han inte hade fått de handlingar som vittnet berättat om.
- 32 Den nationella domstolen fann emellertid vittnets uttalande trovärdigt, eftersom sökanden hade ett personligt intresse av en viss utgång av tvisten. Dessutom hade sökanden genom en underskrift bekräftat att han mottagit nämnda handlingar.

Parternas huvudargument

- 33 Sökanden har gjort gällande att han lurats av svarandens anställda under försäljningsprocessen. Han anser sig ha blivit offer för svarandens oskäligen affärsmetoder, och att han har vilseletts.
- 34 Sökanden har till stöd för sin talan bland annat gjort gällande att han vilseletts vad gäller vilken slags investeringen han skulle göra med sina medel. Sökanden hävdar att han blivit försäkrad om att hans dessa medel skulle sättas in på ett av försäkringsgivarens specialkonton, vilket liknade en banksättning. Investeringen skulle vara säker och stabil men i stället investerades sökandens medel i andra tillgångar.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 35 Försäkrings- och återförsäkringslagstiftningen har till stor del harmoniserats genom direktiv 2009/138/EG. Direktiv 2014/65/EU är inte tillämpliga på försäkringsbolag (vilket också gäller direktiv 2004/39/EG). Konkurrens- och konsumenträtten är sedan många år av intresse för unionen. Direktiv 2005/29/EG

antogs för att unionen skulle närma sig medlemsstaternas lagstiftning på de områdena.

- 36 För att ge en riktig och unionsrättskonform tolkning av UoDU, särskilt artikel 13.1.1, 13.1.4 och 13.4.3 (avseende de obligatoriska delarna i avtalet – informationsskyldigheten för försäkringsgivaren och för den försäkringstagare som säljer vidare försäkringen till konsumenter), har den hänskjutande domstolen hänvisat till de direktiv som har införlivats genom UoDU.
- 37 Vid prövningen av direktivens innehåll uppstod tvivel hos den hänskjutande domstolen vad gäller tolkningen av artikel 185.3 i) i direktiv 2009/138/EG och av artikel 36.1 i direktiv 2002/83/EG, jämförd med punkt 12 i del A i bilaga III till sistnämnda direktiv (och artikel 185.4 i direktiv 2009/138/EG).
- 38 Enligt den hänskjutande domstolen har den polska språkversionen av de i föregående punkt (före parenteserna) angivna bestämmelserna en annan betydelse än de engelska, tyska och franska språkversionerna.
- 39 Enligt den hänskjutande domstolen är skillnaden relevant, eftersom den polska språkversionen ålägger försäkringsgivaren, och säljaren av försäkringsgivarens försäkring, en mindre informationsskyldighet än vad som följer av den engelska, den tyska och den franska versionen. I den polska versionen föreskrivs nämligen endast en skyldighet att meddela ”de underliggande tillgångarnas slag” medan det i den engelska, den tyska och den franska versionen innehåller en skyldighet att ange dessa tillgångars natur, slag och egenskaper.
- 40 I det fall de underliggande tillgångarna (tillgångarna i en investeringsfond) i kapitalförsäkringsfonden utgörs av derivat (eller en strukturerad produkt sin innehåller ett derivat), är skillnaden betydande. Enligt den polska versionen av ovannämnda bestämmelser i direktiven är det tillräckligt att ange den underliggande tillgångens slag - en indikation på att den primära tillgången är ett derivatinstrument (eller en strukturerad produkt).
- 41 I det nationella målet informerades sökanden, en konsument, endast om att fondens medel investerats i certifikat vars utbetalning gjordes på grundval av ett index. Medlen investerades med upp till 100 procent i certifikat som utfärdats av B1, vars utbetalning baserades på B2-indexet. Dessa certifikat värderades i polska zloty.
- 42 Om man antog att den polska språkversionen av bestämmelserna, enligt vilken de underliggande tillgångarnas slag måste anges, är korrekt, borde slutsatsen vara att de som erbjöd försäkringen (som i själva verket utgör en investering) uppfyllde detta krav.
- 43 Enligt den hänskjutande domstolen innehåller den engelska, den tyska och den franska språkversionen av bestämmelserna ett mer omfattande krav, nämligen att inte bara de underliggande tillgångarnas slag måste anges, utan att information också måste ges om dessa tillgångars natur, slag och egenskaper. För att ange

sådana egenskaper är det dock nödvändigt att tillhandahålla den information som krävs enligt artikel 19.3 i direktiv 2004/39/EG och artikel 24.2 i direktiv 2014/65/EU, det vill säga komplex information om derivatinstrumenten, innefattandes föreslagna placeringsstrategier och lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda placeringsstrategier. Enligt den hänskjutande domstolen handlar det därvid särskilt om information om den metod, för att värdera den underliggande tillgången (derivatet eller det strukturerade instrument som innehåller ett derivat), som försäkringsbolaget eller försäkringsmäklaren använder under den tid som försäkringen gäller och information om risken förknippad med derivat och deras utställare, avseende bland annat möjligheten att göra framtida ändringar i derivatinstrumentets värde, de enskilda faktorer som avgör dessa förändringar och graden av deras påverkan på värdet.

- 44 Det verkar som att de skyldigheter som anges i föregående stycke dessutom kan härledas ur artikel 185.4 i direktiv 2009/138/EG, vilken ytterligare förstärker ordalydelsen i artikel 185.3 i) (i den engelska, den tyska, och den franska versionen), medan den polska versionen av denna förnämnda artikel, med tanke på den andra betydelsen av artikel 185.3 i), därmed erhåller en annan kvalitet.
- 45 Om en korrekt tolkning av artikel 185.3 i) i direktiv 2009/138/EG och artikel 36.1 i direktiv 2002/83/EG, jämförd med punkt 12 i del A i bilaga III till sistnämnda direktiv, antogs överensstämja med den engelska, den tyska och den franska version, skulle situationen i det nationella målet vara den att företagen inte uppfyllt sin informationsskyldighet gentemot konsumenten.
- 46 Den nationella domstolen är benägen att anta den tolkning av bestämmelserna i fråga, som likt de andra språkversionerna än den polska ger konsumenten ett högre skydd genom att införa en mer omfattande informationsskyldighet för försäkringsgivaren eller för den som erbjuder sådana försäkringar till försäljning. Den nationella domstolen är emellertid inte säker på om den kan bevilja konsumenten ett sådant skydd. Den har därför beslutat att hänskjuta tolkningsfrågor till EU-domstolen för förhandsavgörande.
- 47 Det bör noteras att föremålet för det nationella målet egentligen inte är konsumenters skydd på försäkringsmarknaden, utom *de facto* skyddet för en konsument som har köpt en investeringsprodukt förklädd som försäkring. Det som konsumenten nämligen köpt var en komplex investeringsprodukt som innehåller ett derivat som paketerats i ett grupplivförsäkringsavtal.
- 48 Mot bakgrund av skälen 27 och 87 i direktiv 2014/65/EU (skäl 10 i direktiv 2004/39/EG) förefaller det lämpligt, trots att direktivet inte är tillämpligt på försäkringsföretag, att bevilja särskilt skydd och höja kraven på informationsskyldigheten, även till konsumenter som ingår livförsäkringsavtal knutna till en investeringsfond (vare sig det sker i egenskap av försäkringstagare eller av förmåntagare inom ramen för ett grupp-försäkringsavtal) där den underliggande tillgången i den aktuella investeringsfonden är ett derivat (eller ett

strukturerat instrument som innehåller derivat). Detta skulle kunna säkerställas genom att försäkringsgivare och försäkringstagare som erbjuder sådana försäkringar åläggs en informationsskyldighet som motsvarar den som föreskrivs i artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU och artikel 19.3 i direktiv 2004/39/EG.

- 49 Enligt den nationella domstolen föreligger en otillbörlig och vilseledande affärsmetod, i den mening som avses i artiklarna 5 och 7 i direktiv 2005/29/EG, när försäkringsgivaren eller försäkringstagaren säljer en försäkring som *de facto* inte är avsedd att ge något försäkringsskydd utan i stället utgör en investeringsprodukt, och inte lämnar den information som krävs i artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU och artikel 19.3 i direktiv 2004/39/EG.
- 50 Den nationella domstolens tvivel grundar sig i att det i skäl 27 och artikel 2.1 a i direktiv 2014/65/EU (skäl 10 och artikel 2.1 a i direktivet 2004/39/EG) anges att bestämmelserna i dessa direktiv inte är tillämpliga på försäkringsföretag. I enlighet med skäl 87 i direktiv 2014/65/EU ska konsumenterna emellertid ges samma skydd i samband med sådana investeringar som paketeras i försäkringskontrakt. Vidare anges i skäl 10 i direktiv 2005/29/EG att särskilt höga skyddsstandarder måste gälla för konsumenterna på marknaden för finansiella produkter med stora risker, där det är förbjudet att ge felaktigt intryck. Detta förstärks ytterligare genom hänvisningen i artikel 7.5 i det direktivet, och i bilaga 2 till detsamma, till artikel 19 i direktiv 2004/39/EG.
- 51 Den hänskjutande domstolen har inte funnit några indikationer på att EU-domstolen i sin befintliga praxis har slagit fast den korrekta tolkningen av de nämnda bestämmelserna i dessa direktiv. De enda två domar som den hänskjutande domstolen har kunnat identifiera och som rör en liknande fråga (enhetsförsäkringsförsäkring) besvarar inte de frågor som har ställts (domstolens dom av den 1 mars 2012, González Alonso, C-166/11, ECLI: EU:C:2012:119, och dom av den 29 april 2015, Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij, C-51/13, ECLI: EU:C:2015:286).
- 52 Förslag till svar på tolkningsfrågorna
- 53 Mot bakgrund av det ovan anförda anser den hänskjutande domstolen att den första frågan ska besvaras enligt följande: Artikel 185.3 i) i direktiv 2009/138/EG och artikel 36.1 i direktiv 2002/83/EG, ska tolkas på samma sätt som framgår av den engelska, den tyska och den franska språkversionen. Dessa bestämmelser ska tolkas så, att försäkringsgivare eller försäkringstagare (som erbjuder en sådan försäkring), i samband med ett livförsäkringsavtal som är knutet till en investeringsfond (kapitalförsäkringsfond) vars underliggande tillgångar består av derivatinstrument (eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat), är skyldiga att ge den försäkrade konsumenten information om de underliggande tillgångarnas (derivat eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat) natur, slag och egenskaper.

- 54 Den andra och den tredje frågan ska besvaras så, att när en investeringsprodukt, som innehåller ett derivatinstrument, *de facto* säljs, är försäkringsgivare, eller försäkringstagare (som säljer en försäkring som är knuten till en investeringsfond), skyldiga att ge konsumenten samma information som den som krävs i artikel 19.3 i direktiv 2004/39/EG och i artikel 24.2 i direktiv 2014/65/EU, det vill säga komplex information om derivatinstrumenten, innefattandes föreslagna placeringsstrategier och lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda placeringsstrategier, och särskilt information om den metod, för att värdera den underliggande tillgången, som försäkringsbolaget eller försäkringsmäklaren använder under den tid som försäkringen gäller och information om risken förknippad med derivat och deras utställare, avseende bland annat möjligheten att göra framtida ändringar i derivatinstrumentets värde, de enskilda faktorer som avgör dessa förändringar och graden av deras påverkan på värdet.
- 55 Den fjärde frågan ska besvaras så, att den omständigheten, att försäkringsgivaren och försäkringstagaren underlåter att lämna konsumenten den information som nämns i föregående punkt, utgör en otillbörlig och vilseledande affärsmetod, i den mening som avses i artikel 5 och 7 i direktiv 2005/29/EG.
- 56 För det fall att de första fyra frågorna ska besvaras i enlighet med den hänskjutande domstolens förslag, är det uppenbart att det saknas anledning att besvara den femte och den sjätte frågan.
- 57 Även om man skulle komma fram till slutsatsen att kraven i artikel 19.3 i direktiv 2004/39/EG och i artikel 24.2 i direktiv 2014/65/EU inte kan tillämpas på försäkringsgivaren, eller på den försäkringstagare som säljer en försäkring som är knuten till en investeringsfond (eftersom de aktuella direktiven, såsom angetts ovan, inte är tillämpliga på försäkringsföretag), är informationen till konsumenten om investeringen av dennes medel i derivatinstrument (eller strukturerade finansiella instrument som innehåller derivat) så väsentlig att underlåtenheten att lämna sådan information utgör en otillbörlig och vilseledande affärsmetod, i den mening som avses i artiklarna 5 och 7 i direktiv 2005/29/EG, vilket också gäller för underlåtenheten att lämna information om instrumentets egenskaper, bland annat den grundläggande funktionen av detta instrument, varför den femte och den sjätte frågan ska besvaras jakande.